

Európa: töpörödés és arrogancia

2025 szeptember 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

KÉT MAGYARORSZÁG – A világgazdaság súlypontja a nyugatiaktól egyre inkább a BRICS-országokhoz vándorol

Gy?zelem napi parádé volt tegnap Pekingben, amellyel Japán második világháborús kapitulációjára emlékeztek. Ám a történelem ezúttal is csupán a díszletet adta egy sokkal fontosabb, zömmel a háttérben zajló eseményhez: a

világtorta újraszeleteléséhez. Immár ténykérdés, hogy az 1991-ben, a Szovjetunió összeomlásával kezd?dött amerikai hegemónia évtizedeinek vége (konyec filma), és éppen átkászálódóban vagyunk (vagy átlöknek minket) a többpólusú világrendszerbe.

A katonailag még világels?, de gazdaságilag számos tekintetben már másod- vagy sokadheged?ssé váló Egyesült Államok mellé olyan nagyhatalmak léptek szorítóba, mint Kína, Oroszország és India. Amelyek követelik az erejük, területük és népességszámuk alapján (is) ?ket megillet? jussukat.

Ráadásul úgy t?nik, hogy a három kihívó a nagy, közös cél: a Nyugat lábhoz szoktatása érdekében félretette a köztük lév?, kisebb nézeteltéréseket, s egyre szorosabban együttm?ködik katonai és gazdasági téren.

A mintegy hárommilliárd embert képvisel? hármak vezet?i – Vlagyimir Putyin orosz elnök, Hszi Csin-ping kínai elnök és Narendra Modi indiai miniszterelnök – néhány nappal ezel?tt az északkelet-kínai Tiencsin városában találkoztak, és az ilyenkor szokásos, mindenféle együttm?ködési nyilatkozatok meg szerz?dések alákörmölése mellett látványos jókedvvel szorongatták egymás kezét. (Modi mosolyában minden bizonnyal az Indiára kivetett 50 százalékos amerikai büntet? vámtarifa is ott bujkált.) Félreérthetetlen üzenet ez a Nyugatnak. Els?sorban Trump elnöknek, aki ugyan nagy er?kkel próbálja eloltani az el?dje által okozott tüzeket, elkerülni a világégést, csakhogy a globalista háttérer?k mindeközben lángszóróval járnak a nyomában...

Ha ötven-hatvan esztend?vel ezel?tt az amerikaiak rémálma egy orosz–kínai-tengely volt (Henry Kissinger néhai amerikai külügyminiszter a hidegháború éveiben óriási energiát fektetett e két nagyhatalom egymásról való leválasztásába, egymással való szembefordításába – sikerrel), akkor az orosz–kínai–indiai háromszöggel most olyan lidérces álmot kaptak, amelyhez képest a Rémálom az Elm utcában egyszer? matinénak t?nik. S

köszönhetik mindezt az el?z?, balliberális amerikai vezetésnek, a saját kertjében összevissza kóválygó Biden elnöknek meg az ?t pneumatikával mozgató globalista élcsapatnak, amely az ukrajnai proxyháború kiprovokálásával gyakorlatilag egymás karjaiba lökte a három nagyot. És melléjük még Ázsia, Afrika és Dél-Amerika java részét. Mindösszesen a világ b? háromnegyed részét.

Eközben vicces olykor azt hallgatni egy-egy nyugati vezet? szájából, hogy a „világ közvéleménye” így meg úgy – tudniillik a hivatkozott „világuk” csak a nyugati, amely legfeljebb a földgolyó sz?k negyede nevében tehet kinyilatkoztatásokat. Ahogyan a latin mondás tartja: „Parva sapientia mundus regitur”, azaz „Kevés bölcsesség irányítja a világot”. Legalábbis (az utóbbi évtizedekben) annak nyugati felét.

Az erejét rosszul fölmér?, gyengülése dacára magát továbbra is világcsend?rnek képzel? Biden-féle Amerika, illetve az általa csóvált farok, a magát morális fárosznak tartó (de még fallosznak is alkalmatlan), g?gös és kardcsörtet? Brüsszel okosan összekovácsolta maga ellen a globális Kelet és Dél szövetségét. Ami látványosan izmosodik minden téren, együttm?ködésük újabb és újabb országokkal b?vül, kapcsolataik pedig egyre inkább intézményesülnek.

Elég csak a Sanghaji Együttm?ködési Szervezetre (SCO) vagy a BRICS-re gondolni. Az SCO egy eurázsiai, tíz tagországot és tizenhét partnerállamot tömörít?, politikai, gazdasági és védelmi szervezet, amely területét és lakosságát tekintve a világ legnagyobb regionális szervezete. A Brazília, Oroszország, India és Kína által alapított, majd Dél-Afrikával, Egyiptommal, Etiópiával, Iránnal és az Egyesült Arab Emírségekkel b?vült BRICS+ pedig egyes elemzések szerint 2050-re uralni fogja a világgazdaságot. Talán már hamarabb is.

Nézzük a számokat! (Figyelem: ezek IMF-adatok, tehát nem Putyin dobta át nekem ímélen, és nem is a „Tóni”!)

2023 végére a BRICS-országok világgazdasági súlya történelmi csúcsra emelkedett: tagjainak részesedése a globális GDP-b?l elérte a 36,8 százalékot, miközben a leger?sebb gazdaságú nyugati államokat tömörít? G7-ek aránya el?ször csökkent 29 százalék alá. Vagyis a BRICS és a G7 közötti különbség 8 százalékpontra n?tt (el?bbi javára), ami rekordmérték? a két blokk gazdasági befolyása között.

A növekedés hátterében Kína és India domináns szerepe áll, de a többi BRICS-állam is hozzájárult az el?relépéshez. Kína részesedése 0,34 százalékponttal 19,45 százalékra n?tt, Indiáé 0,25 százalékponttal 8,25 százalékra, a véres háborút vívó és tizenakárhány uniós szankcióval sújtott Oroszországé pedig 0,05 százalékponttal 3,54 százalékra. (De a következ? szankciós csomag majd biztosan m?ködni fog…)

Ezzel szemben a G7 összes tagországának világgazdasági súlya csökkent. Kanadáé, Japáné és Németországé 0,1 százalékponttal, Nagy-Britanniáé, Franciaországé és Olaszországé 0,05 százalékponttal, az Egyesült Államoké pedig 0,06 százalékponttal (14,94-r?l 14,88 százalékra). Summa summarum: a világgazdaság súlypontja a nyugatiaktól egyre inkább a BRICS-országokhoz vándorol. Ez tény.

Lehet magyarázni a bizonyítványt. Lehet demokráciáról, emberi jogokról, ideológiai lózungokról hablatyolni, meg hogy ki hol élne szívesebben, hogyne. De mindez nem írja felül a valóságot.

Hiába képzeli Brüsszel, hogy a töpörödést még több bicepszfeszegetéssel és arroganciával ellensúlyozhatja. Azzal csak azt érik el, hogy már mindenki rajtuk röhög. (Az amerikaiak is.) Von der Leyent, az Európai Bizottság elnökét legutóbbi kínai látogatásán valami mentesít? buszjáratra zsuppolták. Bár a Kínát fenyeget?-kioktató korábbi nyilatkozatait tekintve még így is az indokoltnál udvariasabban fogadták.

Donald Trumphoz pedig újabban a cselédbejárón keresztül szoktak besomfordálni a nyugat-európai vezet?k, s az elnök úgy ülteti ?ket az asztala köré, mint a korrepetáltatott hülyegyerekeket szokták. Mert hát azok: hülyegyerekek, akik nem értik a világot, nem értenek a jó szóból, nem tisztelnek senkit és semmit (a migránsokat, Zelenszkijt és az LMBTQ-vallást leszámítva), s minden frusztrációjukat azon élik ki (rajtunk), aki türelmesen próbálja ?ket figyelmeztetni ostoba döntéseikre, az egyre nagyobb bajra.

A tegnapi pekingi gy?zelmi napi parádén el?ször jelent meg együtt a nyilvánosság el?tt az orosz és a kínai elnök, valamint az észak-koreai vezet?. Ez is üzenet. Nagyot moccan a világ, és aki nem tartja a lépést, az a földre kerül. Hazánkat

Szijjártó Péter képviselte, aki politikai és nagyvállalati vezet?kkel tanácskozott. A külügyminiszter úgy nyilatkozott: a jelenlegi gazdasági, biztonsági és társadalmi feszültségek és válságok oda vezettek, hogy a világ ismét megindult a blokkosodás irányába. Ez nem jó, abszolút ellentétes Magyarország érdekeivel. Mi, magyarok abban vagyunk érdekeltek, hogy újra egy kölcsönös tiszteleten alapuló globális együttm?ködés jöjjön létre – mutatott rá a tárcavezet?.

Jöv? tavasszal többek között arról is döntünk – ezt már én teszem hozzá –, hogy ez a racionális, két lábbal a földön álló, kölcsönös tiszteletre épít?, mindenkivel jó viszonyra töreked? (persze, aki a vezetékeinket lövi, azzal nehéz) külpolitika folytatódjon-e. Vagy szíjazzuk hozzá magunkat az épp szakadékba ugrani készül? Brüsszelhez, küldjünk fegyvereket és csilliárdokat egy bukott proxyháborúba, és üvöltsük együtt Toka tábornok úrral: „Dics?ség Ukrajnának!”. Tessék választani!

Pilhál Tamás

www.magyarnemzet.hu

Ajánló